

Nr 399

Av herrar **Fridolfsson** i Stockholm och **Ringaby**, om upphävande av affärstidslagen.

(Lika lydande med motion nr 348 i Första kammaren)

Den provisoriska affärstidslagen har nu varit i kraft under två år. Under denna tidsperiod har det visat sig att några väsentliga olägenheter ej har uppstått för affärsanställda i kommuner där fria affärstider tillämpats i större utsträckning än före lagens tillkomst.

En oroande faktor är emellertid den olikformiga tillämpningen av lagen i olika kommuner. Affärstidslagen ger kommun möjlighet att med hänsyn till allmänhetens intresse medge affärstid utöver den vanliga. Denna tillståndsgivning har tillämpats skiljaktigt i olika kommuner i en utsträckning som ej förväntades och ej ansågs önskvärd vid den nu gällande lagens tillkomst. Denna olikformiga tillämpning har medfört avsevärda olägenheter för affärsidkare och konsumenter i kommun där affärstid utöver den vanliga ej medgivits, men där grannkommun medgivit sådan tid åt i denna kommun belägna affärsställen. I vissa kommuner har köpmän i en bransch, t. ex. bilbranschen, beviljats visst öppethållande, medan köpmän i en annan bransch, t. ex. möbelbranschen, förvägrats detta. Det kan även ifrågasättas om dylika förhållanden är förenliga med de av riksdagen antagna principerna om fri konkurrens.

Ett skäl som vid tiden för lagens antagande ansågs tala emot fria affärstider var att ett sådant system eventuellt skulle kunna föra med sig högre varupriser. Även på denna punkt har det visat sig att farhågorna var obefogade.

Det bör även framhållas att de skäl som vid lagens antagande framfördes mot denna fortfarande är giltiga. Genom att företagarna inte kan variera affärstiden fritt med hänsyn till företagsekonomiska överväganden kan i och för sig livskraftiga företag hindras från att expandera i den takt och utsträckning som annars vore möjlig. Företag med sämre förutsättningar har däremot ett konstlat skydd i regleringen.

Genom att avskaffa affärstidslagen kan konsumenternas önskemål i fråga om öppethållande bättre tillgodoses. De s. k. närhetsbutikernas klart uttalade behov av att anpassa sig efter konsumenternas önskemål kan också tillfredsställas. I detta sammanhang bör erinras om närhetsbutikernas betydelsefulla funktion, då det gäller att underlätta för åldringar och handikappade att själva ombesörja sina inköp.

Affärstidslagen utgör en konkurrens- och utvecklingshämmande faktor till stor nackdel för såväl konsumenter som affärsidkare och bör således avskaffas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte

I. besluta att affärstidslagen, SFS 1966 nr 668, upphävs fr. o. m. den 1 juli 1969,

II. om yrkandet under I. ej bifalles besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder syftande till en likformig tillämpning av affärstidslagen.

Stockholm den 24 januari 1969

Filip W. Fridolfsson (m)
i Stockholm

Per-Eric Ringaby (m)

Nr 400

Av fru **Lewén-Eliasson**, om *översyn av bestämmelserna angående handeln med preventivmedel.*

(Lika lydande med motion nr 350 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1969

Anna-Lisa Lewén-Eliasson (s)
